VOLLEY-BASKET

Activitatea a fost foarte intensă în zilele de Paşti

Făcând deosebire de anii precedenţi. Liga regională nu a mai acordat grupărilor cuvenita vacanţă cu ocazia sărbătorilor, din cauză că disputarea campionatului a fost mult întârziată.

Astfel, grupările au disputat jocuri oficiale. Tot în sărbătorile Paştelui Capitala urma să primească un frumos dar: un teren nou. Gruparea «Sparta» urma să innaugureze Duminecă noul său teren. Timpul nefavorabil făcut însă ca terenul să nu fie terminat până la data proectată astfel că solemnitatea nu a mai putut avea loc.

Rezultatele matchurilor disputate sunt următoarele:

A. S. F. C. — U. S. C.: 6-15; 15-10; 15-2

Intr'o vădită revenire de formă, A. S. F. C.-ul a reuşit o frumoasă victorie în dauna verzi roşilor care de când nu mai au teren pentru antrenament nu mai reprezintă aproape nimic în mişcarea sportivă bucureşteană.

Invingătorii au avut cel mai bun om în Crihan care s'a comportat peste aşteptări.

AV. SPORTIV — A. C. T.: 15-10; 15-5

Cantemiriştii au avut o misiune destul de uşoară, mai ales că A. C. T.-ul s'a prezentat în formaţie incompletă.

Cel mai bun depe teren a fost şi de astă dată Zârnoveanu.

SPORTUL STUDENŢESC — AURORA: 15-9; 15-9

Universitarii au repurtat o victorie lipsită de orice emoţii, întrucât Aurora n'a opus rezistenţa la care ne aşteptam. Dealtfel singurul jucător periculos al negrilor a rămas V. Marcus care oricât de bun ar fi nu poate juca cât şase. Dela Sportul Studenţesc cel mai calm şi totodată cel mai complet jucător a fost şi rămâne excelentul Milan Mânciulescu.

MACABI—TELEFOANE: 15-5; 15-9

Prezentând o formaţie incompletă şi cârpită cu rezerve, telefoniştii n'au contat nici un moment în faţa Macabiştilor care continuă să conducă în clasament.

In rândurile învingătorilor şi-a făcut reapariţia după o îndelungată absenţă Cohen, care o dovedit că încă ştie cum se joacă o partidă de Volley.

AV. SPORTIV — SPARTA 15-13; 15-9

Avântul a trebuit să lupte serios pentru victorie, mai ales în primul set când Sparta a condus cu 13-2. Totuşi lipsa depe terenurile de sport a verzi-negrilor în sezon întreg şi-a spus cuvântul şi cantemiriştii şi-au ami adjudecat un punct în clasament.

C. F. R. — V. S. C. 2-15 15-8 15-14

O victorie mai dificilă decât ne-am fi aşteptat-o C. F. R.-ului. Avem impresia că dacă «Verzi-roşii» nu jucau prea încrezuţi setul al doilea puteau câştiga partida.

A. S. F. C. — V. DACIA 15-6 15-11

A. S. F. C.-ul a câştigat în detrimentul V Dacia care are scuza că s'au prezentat numai în 4 jucători. Cei mai buni jucători Brătan de la A. S. F. C. şi Bonciu de la V. Dacia.

SP. STUDENŢESC — VIITORUL 15-8 9-15 16-14

Foştii campioni naţionali au dovedit cu ocazia acestui match că sunt pretendenţi serioşi la campionat. Nu pentrucă au dispus de Viitorul, care în definitiv nu este decât o echipă tânără, recent promovată la categoria I-a, ci pentru motivul că dela joc la joc «albi-negrii» se prezintă mai bine.

S'a remarcat de la Sp. Studenţesc Milan Mănciulescu care a fost de departe cel mai bun după teren. La fel de bun în fund cât şi la fileu, Mănciulescu.

Cel mai bun de la învinşi a fost Bebe Raţiu.

VIF. DACIA — A. C. T.: 28-16

Spre a spăla ruşinea suferită în faţa Sportului în ajun, Viforul Dacia a venit în formaţie completă, reuşind astfel să dispună de A. C. T., nu însă fără a fi obligat să se întrebuinţeze serios.

Invingătorii însă nu mai reprezintă forţa din trecut, resimţindu-se depe urma lipsei de antrenament.

MACABI — V. S. C. 20-13

Prezentând o echipă tânără şi fără rutină, verzi-roşii au trebuit să cedeze în faţa Macabilor, nu însă fără a le fi opus o rezistenţă destul de serioasă.

Cel mai bun depe teren deşi sever marcat, a fost Popică Prunescu.

SPORTUL STUDENŢESC — AURORA: 52-8

Universitarii s'au «distrat» şi în compania auroriştilor, administrându-le o copioasă «porţie» de coşuri până la pauză, pentruca după aceia să-şi dea seama că dacă mai continuă, scorul record din faţa Viforului va fi întrecut.

In actualul sezon Sportul dovedeşte dela o partidă la alta că adversarii care i-ar putea rezista mai onorabil se pot număra pe degete. Pentrucă de învins, nici nu se poate vorbi.

MACABI — A. C. T.: 39-27

Macabiştii au reuişt să-şi ia revanşa din cupa «Fantinelli» dispunând detaşat de A. C. T. Acesta are însă scuza de a se fi prezentat în formaţie incompletă, majoritatea jucătorilor fiind plecaţi în vacanţă.

Dela învingători s'a remarcat Abramovici, iar la învinşi deşi dezavantajat de fizic cel mai bun a fost Zamfirescu.

C. F. R. — V. S. C. 40-23 (26-8)

Ca şi la volley «feroviarii» au trebuit să se întrebuinţeze serios ca să dispună de V. S. C.-işti. Astfel s'a făcut dovada că elanul ţine loc de... antrenament la V. S. C.-işti.

VOLLEY CATEG.: II

Viitorul — O. C. B.: 11-15; 15-0; 15-13.

E. F. A. — Av. Sportiv: farfait Av. Sportiv.

VOLLEY FEMENIN

Start A — Aurora A: 15-7; 15-12.

Start A. — Start B. forfait Start B.

Ireş A. — Sportul Studenţesc: 15-8; 15-7.

Viitorul — Răsăritul: 41-15.

Av. Sportiv — V. S. C.: 21-21.

Nou record mondial de nataţie

COPENHGA 3. — Inotătoarea daneză, Inge Soerensen, a stabilit într'un concurs internaiţonal de nataţie, disputat aci, un nou record mondial în proba de 500 m. brasse. Inge Soerensen a realizat timpul: 8 min. 01.9 secunde, (vechiu record: Hideko Mayerata (Japonia) 8 min. 03,8 sec.).

Convocări

— CICLOP convoacă pentru Marţi 4 Mai a. c., la ora 16, pe terenul «Industria Iutei», următorii jucători în vederea antrenamentului amical cu Industria Iutei: Reissler, Paul, Boată, Ferry, Toma, Petrescu, Toma, Abstender, Banu, Titică, Gheorghescu, Dejos, Umberto.

— C. A. B. convoacă pentru azi Marţi 4 crt. ora 8.45 pe terenul Iuta (maşina 33, Piaţa Mare) următorii: Maltinescu, dr. Zalman, Hinfel, Zobit, Fodor, Stoicescu, Mihăilescu, Horn, dr. Segall, Călăraşu I şi II, Nica, Mihu, Savu, Corbeanu, Matache, Geller, Grigoriu, Benu, Gică, Caralulis precum şi rezervele.

— JUVENTUS convoacă pentru astăzi, **Marţi 4 Mai 1937, orele 13** fir, pe următorii juniori, care vor juca deschidere la matchurile lui First-Viena pentru cupa «Naţionalul Nou»:

Kis, Ionescu, Ţiţei, Georgescu M., Dobrescu I, Dobrescu II, Redeşiu, Bărbulescu, Vinca, Pasăre, Radu, Papp, Alexandrescu, Petrescu, Mund.

Cu amatorii români în drum spre Milano

Echipa naţională de box a fost primită cu muzică militară în Jugoslavia

— Reportajul trimisului nostru special —

Reportaj întârziat, dar totuşi interesant pentru acei ce se interesează de expediţia boxeurilor la Milano — locul unde îşi dau întâlnire cei aproape 80 dintre cei mai buni amatori din toate colţurile Europei.

Am aşteptat echipa boxeurilor amatori la Timişoara.

Acceleratul soseşte cu peste o jumătate de oră întârziere: când lungul şir de vagoane opreşte în staţie, un puhoi de lume coboară.

După aproape 5 minute reuşesc să dau de boxeurii noştri, ghemuiţi în două compartimente.

Parte din ei nici nu au dormit; iar cei mai îndrăzneţi s'au urcat în plasa unde se depun bagajele.

Toţi sunt... şifonaţi şi poartă pe haine şi 'n coafură vestigiile unei nopţi nedormite şi chinuite.

Timpul nu este tocmai placut. O ceaţă groasă şi rece preveşteşte o vreme stupidă pentru restul zilei.

După o oprire de 15 minute, trenul îşi ia drumul spre graniţă.

Treptat însă se înfrumuseţează, Un soare cald intră pe ferestrele vagonului. Oşca, Rădar şi Jacob Gheorghe, întârziaţi cu toaleta, se grăbesc să-şi pună iotul în ordine.

Jimbolia!

Trenul opreşte „scurt" în faţa vămei şi a poliţiei.

Formalităţile de vamă făcute, poliţaiul şi şeful gărei mă descosea:

— Care-i Oscar? Dar Rădan?... De ce n'a mers Ghilicze? (Ghilicze e din Timişoara şi un fel de copil al Banatului).

După ce-l desluşesc pe d. Garoescu dela poliţia Jimbolia, şi-i prezint boxeurii, d. Lazarovici, reprezentantul căilor ferate jugoslave, mă anunţă că la prima staţie depe teritoriul jugoslav ne aşteaptă d. Sele, preşedintele clubului sportiv „Zeleznikarski Atletski Klub" din Subotica.

IN JUGOSLAVIA

Trenul se deslipeşte încet de peronul românesc, în timp ce15 grănăniceri români iau arma pentru onor, în faţa trenului ce părăseşte teritoriul românesc.

E un moment solemn. Boxeurii, din râsetele şi glumele lor, în faţa acestui spectacol stau tăcuţi la ferestrele vagonului şi privesc spre România din care nu se mai vede decât catargul cu drapelul naţional.

Alte formalităţi vamale. De astă dată sunt făcute în tren de funcţionari jugoslavi.

Velika Kikinda!

D. Sele se urcă în tren. Român din Banat, d. Sele, care ocupă o importantă funcţiune administrativă în Jugoslavia, nu scapă nici o ocazie de a saluta pe orice sportiv român în trecere prin ţara lui de adopţiune.

Fac prezentările: d. Aureliu, Marin Stănescu şi grupul românilor cari întovărăşesc echipa boxeurilor.

Am uitat să spun: în expediţia lor, caravana boxeurilor s'a îngroşat cu 4 români, cari merg spre Milano: scriitorul Teodorescu, d-nii Zotu, Iulian Drăgănescu şi Ionescu-S.T.B.

Surpriză pentru români.

Fanfara clubului sportiv Z. A. K. atacă acordurile „Deşteaptă-te Română";' un marş, odată cu ultimile sunete stridente ale frânelor trenului.

Muzica e pentru noi!

Un marş românesc, cântat în ţară străină, este un spectacol care te mişcă.

Cum trenul are aci o oprire de o oră şi 40 minute, d. Sele a aranjat şi o masă de prânz pentru toată echipa şi însoţitorii, la restaurantul Beograd.

Boxeurii se ospătează cu mâncări calde, reuşind astfel să treacă primul prânz fără răcituri şi mezeluri.

D. Galici, patronul restaurantului este plin de atenţie pentru români.

Apoi, în fugă, boxeurii vizitează Subotica, un oraş frumos cu 90.000 de locuitori.

La ora 13.40, trenul o porneşte înainte.

Peronul este arhiplin de localnici, scoşi de prin case de fanfara jugoslavă şi de sportivii români, îmbrăcaţi în costume uniforme, cu pajura ţării pe haină.

Câteva ore de plictiseală în tren până la Vinkovce.

Dar în vagonul de clasa II-a suntem aproape singuri. Jocuri de table, cărţi, ţintar, fac să ne treacă vremea fără să ştim cum.

La Vinkovce aşteptăm rapidul Belgrad—Veneţia, care ne va duce şi pe noi mai departe.

E ora 7 seara.

Trenul intră vijelios în staţie. In câteva minute se ataşează şi vagonul nostru şi plecam.

De aci încolo mergem cu viteză mare: doar este un rapid!

Sosim la Zagreb la ora 10 seara.

Suntem în ajun de Paşte. Forfoteala din gară e enormă.

Pop, semigreul nostru vorbeşte sârbeşte. E de speriat cu băiatul acesta. E un poliglot desăvârşit. Ştie sârbeşte, ungureşte, englezeşte.

Dela Zagreb, intrăm în regiunea Alpilor Dinarici.

Trecem prin munţi, tuneluri şi viaducte, parc'am fi în Tirol.

E lună plină. Zăpada scânteiază zăpada scânteietoare.

Băeţii au uitat de oboseala zilei, privind cu nesaţiu pe fereastră pe vârfuri. S'a făcut frig.

Am trecut de Ljubljana.

Ora 2 noaptea. Nimeni nu doarme. Peste o jumătate de oră trenul ajunge la graniţa italiană şi vor începe formalităţile de frontieră.

Rakek.., unde jandarmii jugoslavi, învesmântaţi în lungi pelerine salută cu acelaşi ceremonial ca şi grănicerii români la Jimbolia, trenul ce pleacă în altă ţară...

Postumia - grotte!

Un jandarm italian, cu chivăra ,a la... Napoleon, se urcă în tren şi face viza paşapoartelor.

Mă dau jos spre a mă înapoia în ţară.

Peste două ore va trece Simplonul spre România.

Imi iau rămas bun dela băeţi şi le urez succes.

Trenul o porneşte pe pantă în jos spre Adriatica. Am rămas pe peron, fluturând batista şi privind în revărsatul zorilor spre marea Adriatică, care îşi reliefează malul spre Trieste, în ceaţa alburie a dimineţii.

I. SAVESCU

Grav accident la un concurs de automobile

LONDRA, 3. — Cu ocazia concursului pe autodromul Brookland pentru premiul Campbell, s'a întâmplat un accident grav, în care alergătorul Earl Howe, încercând să preia conducerea cursei, s'a răsturnat la un viraj rănindu-se grav.

Liga de atletism Muntenia şi-a întocmit „Calendarul atletic"

In ultima sa şedinţă, Liga de atletism, Muntenia s'a ocupat de întocmirea colendarului său de concursuri. La alcătuirea acestui calendar» Liga a căutat — şi trebue să mărturisim că a reuşit — să ţie seama de cele două orientări ale atletismului nostru: de popularizare şi de selecţionare.

Primul punct va fi realizat prin programarea concursurilor deschise începătorilor, militarilor şi premilitarilor şi mai cu seamă cu programarea campionatelor şcolare, care, decând au trecut în regia inexistentei comisii a profesorilor de Educaţie Fizică, nu s'au mai disputat.

Celălalt punct — de selecţionare, a fost deasemenea respectat. Concursurile în care aşii atletismului nostru îşi vor disputa întâetatea abundă. Selecţionarea şi antrenarea celor ce ne vor reprezenta în marile competiţii naţionale este astfel asigurată.

Iată şi calendarul alcătuit de Ligă:

Sâmbătă 8 Mai şi Duminecă 9 Mai: Concurs cu participarea atleţilor din Braşov, Deva, Brăila şi Recaş.

Duminecă 16 Mai: «Cupa Iconomu» (concursuri cu handicap), 100 m.; 300 m.; 1000 m.; 3000 m.; lungime; înălţime; suliţă; greutate; disc; prăjină; 4x100 m. 50 m. şi 500 m. pentru copii.

Duminecă 23 Mai: Concurs pentru «Cupa Ligii» 100 m.; 400 m.; 1500 m.; 5000 m. lungime, triplusalt, înălţime, prăjină, greutate, disc, suliţă şi ştafeta 800x400x200x100.

Miercuri 26 Mai: Campionatele Universitare şi şcolare.

Campionatul Universitar va fi organizat de studenţii A. N. E. F.-ului şi Ligă şi va cuprinde probele: 100 m.; 400 m.; 1500 m.; lungime de pe loc, înălţime triplusalt, greutate şi ciocan.

Campionatele şcolare vor fi ţinute pe trei categorii.

Limitele acestor categorii precum şi probele ce se vor ţine se stabilesc în viitoarea şedinţă a Ligii.

Sâmbătă 29 Mai: Ziua II-a a campicnatelor universitare şi şcolare.

Programul studenţesc cuprinde probele: 200 m.; 800 m.; 3000 m.; lungime cu elan; prăjină, suliţă, disc; 4x100 m.

In cadrul acestor campionate fostul campion A. Covaci va oferi o cupă celui mai bun sprinteur student, iar ziarul nostru «Cupa Gazeta Sporturilor» celui mai bun şcolar sprinteur.

Duminecă 30 Mai: «Cupa Derbyului» (1500 m.) şi un concurs rezervat începătorilor, militarilor şi premilitarilor, cu premii date de Ligă. Se vor disputa: 100 m.; 400 m.; 1000 m.; 3000 m.; lungime, înălţime, greutate, suliţă, disc, 4x100 m. pe subcentre.

Duminecă 6 Iunie: Concurs de selecţie în vederea matchului triunghiular dela Praga.

Programul cuprinde toate probele şi anume: 100 m.; 200 m.; 400 m. 800 m.; 1500 m.; 5000 m.; 10.000 m.; 110 m. garduri; 400 m. garduri; lungime, înălţime, triplu salt, prăjină, greutate, disc, suliţă, ciocan; 4x100 m.; 800x400x200x100 m.

Sâmbătă 12 Iunie: Cmpionatele regionale de seniori (prima zi).

Concursul cuprinde: 100 m.; 110 m. garduri; 400 m.; 1500 m.; 5000 m.; disc (stil elenic) greutate, înălţime, prăjină 800x400x200x100 m.

Duminecă 13 Iunie: Campionatele regionale de seniori (ziua II-a)

Programul este următorul: 200 m. 400 m. garduri 800 m.; 10.000 m.; disc (stil liber); suliţă, ciocan, lungime, triplu salt 4x100 m.

Duminecă 20 Iunie: Concurs cu toate probele ce se vor disputa la Praga, în urma căruia se alcătuieşte echipa ce se va deplasa.

Luni 21 Iunie: Campionatul Naţional de Pentathlon, organizat de clubul «Venus».

La 26 şi 27 Iunie: Campionatele regionale de juniori, constând din toate probele clasice pentru juniori 100 m.; 300 m.; 1000 m.; 110 m. garduri înălţime, lungime, prăjină, greutate suliţă şi disc.

Concomitent cu aceste campionate se va disputa şi o cursă **marathon redus** pe distanţa de 28 km..

După cum se vede, un frumos şi bogat program, care însă trebue realizat.

D. RADUCANU

Milică Teodorescu boxează mâine la Lyon cu Paul Rebel

Mâine 5 Maiu, boxează la Lyon, în sala Central Lyonnais, compatriotul nostru Milică Teodorescu, campionul României la categoria semi-mijlocie, cu francezul Paul Rebel, cunoscut publicului bucureştean.

Pronosticul nostru merge în acest match cu compatriotul nostru, care a dovedit în ultimele matchuri că este la punct cu antrenamentul.

Dealtfel, Rebel nu este un boxeur care în faţa bătăiosului Milică să facă prea mult uz de ştiinţa lui.

Cei mai buni amatori dela Milano...

După contele Arthur Kankowski, secretarul general al F. I. B. A. Simpatiile secretarului general nu merg spre români

Artur Kankowski, secretarul general al F. I. B. A., plecând la Milano, la campionatele europene de box amator, a dat un interview reprezentantului ziarului magyar «Nemzeti Sport», arătând cari ar fi boxeurii cari ar putea cuceri un titlu european, la campionatele dela Milano:

Iată după secretarul general al F.I.B.A., boxeurii cei mai buni:

Categoria muscă: Kaiser, Matta, Enékes, Sobkowiak.

Categoria cocoş: Sergo, Czortek Szabo Gyula.

Categoria pană: Polus, Sorensen, Bonetti (Szabo, dacă nu poate face greutatea cocoş).

Categoria uşoară: Stepulov, Agren, Harangy.

Categoria semi-mijlocie: Murach, Mandy, Petersen.

Categoria mijlocie: Baumgartner, Tiller, Chmielewski, Szigeti.

Categoria semi-grea: Musina, Pietsch, Johnson (Szigeti dacă nu face categoria mijlocie).

Categoria grea: Runge, Tandberg, Nielsen, Nagy.

După cum se vede, d. Kankowski nu cunoaşte sau nu vrea să cunoască nici un român!

Cartea lui Steinbach

de Ion Vornic

Există în opinia noastră publică o trainică (dar inexplicabilă) concepţie asupra jucătorului de football pe care un caricaturist malitios l-a desenat în câteva trăsături foarte sugestive: un cap micuţ de păpuşe pe doi umeri debili, un spate puţin încovoiat şi, totul, pe praştia unor picioare solide şi groase cât coloanele unui tempul antic.

Caricaturistul a transcris astfel concepţia intelectualului despre jucătorul de football, concepţie care presupune pe footballist în funcţie de cele două picioare. Cu cât mai vânjoase cu atât mai admirabile. Restul de corp, acele părţi unde — se presupune — există centrele de gândire, de judecată — atrofiate, reduse la ultima expresie.

Această concepţie — precizarea este imperios necesară — are circulaţie la noi. La noi şi în alte câteva ţări balcanice unde sportul îşi croeşte abia drum.

In statele apusene, la popoarele unde sportul are tradiţie şi câteva generaţii de practicanţi activi, concepţia intelectualului şi în general, a întregei opinii publice despre footballist, este cu totul alta, şi în orice caz, foarte măgulitoare pentru practicanţii acestui sport. Cari, în Anglia bunăoară, sunt socotiţi profesionişti de valoare intelectuală egală cu a medicilor, a inginerilor sau a profesorilor. (Ceeace înseamnă că greşita concepţie dela noi nu pe footballişti trebuie să indispună.

Numai că această mentalitate are unele repercusiuni din cele mai proaste în evoluţia footballului românesc. Următor concepţiunei curente, jucătorii, foştii jucători, sunt sistematic înlăturaţi dela posturile de comandă, dela funcţiunile de îndrumători şi dela locurile de învăţători ai acestui sport — locuri cari în mod logic şi normal, ar trebui să le fie încredinţate.

Din această cauză, în România avem arbitri cari nu corespund, critici cari nu pricep şi comandanţi cari n'au decât pregătire pur administrativă.

Majoritatea arbitrilor este provenită din cadrele de tineri cari n'au avut succes în football, cari nu l-au putut practica. Criticii, deopotrivă.

Iar conducătorii? In marea lor majoritate, sunt oameni foarte puţin competenţi, oameni cari şi-au descoperit târziu la vârste înaintate, pasiuni pentru sport.

Desigur că nu e nimic prost în aceasta. Aceşti oameni sunt foarte folositori mişcărei sportive. Numai că cei mai mulţi dintre aceşti conducători se cred, adesea, indicaţi să rezolve problemele technice, cum sunt, bunăoară, formarea echipelor şi fixarea programului de antrenament.

In ţările cu tradiţie în football nu există club în care comitetul de conducere să aibe vreun cuvânt de spus la alcătuirea echipelor sau la fixarea normelor de pregătire.

Managerul şi antrenorul, oameni de pură specialitate, PROVENIŢI DIN FOŞTI JUCATORI, — aceştia singurii, au cuvânt în problemele pur technice ale unei grupări.

E drept că, în ţările cu tradiţie, şi conducătorii sunt oameni de vastă competenţă, pentru singurul motiv că în tinereţea lor au practicat footballul. Citeam zilele trecute într'o revistă de specialitate, prezentarea echipei «Manchester City», care va fi anul acesta campioană a Angliei. *«Preşedintele lui Manchester City — scrie revista — este d. W. Furniss, care la vârsta de 17 ani lupta şi el pentru ca echipa sa ,tot «Manchester City» să cucerească titlul de campion. De atunci au trecut 57 de ani...».*

Dar — oricât am păstra proporţiile — faptele acestea nu se pot potrivi cu cele dela noi. Nu putem avea conducători experimentaţi. Putem cere însă acesta conducătorilor să nu-şi asume roluri de technicieni, le putem cere să se înconjoare de oameni de specialitate — de foşti footballişti, cu experienţă, cu pricepere.

Dealtfel, la noi şi criticii sunt — în mare parte — profani. Foştii jucători s'au dovedit cei mai juşti, cei mai pricepuţi şi — fireşte — cei mai ascultaţi critici. Căci e natural, e normal ca un fost jucător să poată face aprecieri — decât o oarecare persoană, care în virtutea faptului că a văzut mult şi a citit mult, îşi apropie profesiunea de critic sportiv.

Ni s'ar putea opune argumentul că un critic muzical; un critic teatral, nu trebuie să fie, neapărat, actor sau muzicant, pentru a putea aprecia realizarea unui rol sau execuţia unei piese muzicale.

Desigur, cu deosebirea că teatrul, muzica, este artă — domeniu în care principalul criteriu este cel estetic. Pe când footballul nu este artă — deşi atrage uneori culmile artei — este ştiinţă. Este o ştiinţă ca toate celelalte. După cum un profan nu poate aprecia întrucât o operaţie medicală a fost bine sau prost executată, după cum nu poate evalua întrucât planul unei clădiri este bine sau prost întocmit, tot astfel un om fără pregătirea şi rutina footballistului sau fostului footballist nu are putinţa de a formula judecăţi asupra valorii unui match sau a unui jucător.

Iată, aşa dar, repercursiunile unei mentalităţi greşite, urmările oprelişţei care se pune — la noi — foştilor jucători, de a se plasa în posturi şi funcţiuni cari, după toate regulile, trebuie să le revină.

Avem arbitri formaţi din oameni de pe stradă, cari au silabisit şi memorat regulamentele; avem critici cari n'au altă virtute decât aceia de oameni familarizaţi cu profesia scrisului avem autori de cărţi cari pot împrumuta idei şi teorii, dar nu le-ar putea pune în practică; avem, însfârşit, antrenori străini, buni specialişti, perfecţi cunoscători, realizatori confirmaţi, dar cu un lapsus capital: nu ne cunosc limba, sunt mult diminuaţi de neputinţa comunicării cu elevii. Imaginaţi-vă sarcina unui profesor de istorie care ar preda într'un liceu românesc, în limba maghiară. Ce ar învăţa elevii, chiar dacă lecţia ar fi predată de cel mai erudit profesor şi chiar dacă s'ar folosi el de proecţiuni, hărţi, imagini?...

Iată, dar, câteva din defectele organice ale footballului românesc — câteva din obstacolele pe cari trebuie să le înlăture, în drumul lui spre progres, spre mai bine.

Se pare că s'a ţinut seamă de ele atunci când s'a luat iniţiativa creerii unei «şcoli de football». Numai astfel înţelegem rostul şcolii de football — utilă sub raportul unificării metodelor şi stilurilor de joc dela noi şi, mai ales, din punctul de vedere al mentalităţei mai sus expuse, care trebuie corectată. Şcoala de football va trebui să formeze — NUMAI DIN FOŞTII JUCATORI — antrenori români, critici ascultaţi, conducători technici pricepuţi.

*

Iată câteva din observaţiile pe cari ni le-a prilejuit citirea cărţii jucătorului Petre Steinbach — admirabila lucrare care a văzut de curând lumina tiparului şi care este intitulată «FOOTBALLUL NOSTRU».

Am citit cartea cu multă, cu foarte multă satisfacţie şi — mărturisim — am găsit în ea lucruri utile, cari au îmbogăţit cunoştiinţele noastre asupra footballului.

Clară, condensată, într'un stil lim-

(Continuare în pag. 3-a)